

Vol 2 Issue 10 July 2013

ISSN No : 2249-894X

---

*Monthly Multidisciplinary
Research Journal*

*Review Of
Research Journal*

Chief Editors

Ashok Yakkaldevi
A R Burla College, India

Ecaterina Patrascu
Spiru Haret University, Bucharest

Kamani Perera
Regional Centre For Strategic Studies,
Sri Lanka

Review Of Research Journal is a multidisciplinary research journal, published monthly in English, Hindi & Marathi Language. All research papers submitted to the journal will be double - blind peer reviewed referred by members of the editorial Board readers will include investigator in universities, research institutes government and industry with research interest in the general subjects.

Regional Editor

Dr. T. Manichander

Advisory Board

Kamani Perera Regional Centre For Strategic Studies, Sri Lanka	Delia Serbescu Spiru Haret University, Bucharest, Romania	Mabel Miao Center for China and Globalization, China
Ecaterina Patrascu Spiru Haret University, Bucharest	Xiaohua Yang University of San Francisco, San Francisco	Ruth Wolf University Walla, Israel
Fabricio Moraes de Almeida Federal University of Rondonia, Brazil	Karina Xavier Massachusetts Institute of Technology (MIT), USA	Jie Hao University of Sydney, Australia
Anna Maria Constantinovici AL. I. Cuza University, Romania	May Hongmei Gao Kennesaw State University, USA	Pei-Shan Kao Andrea University of Essex, United Kingdom
Romona Mihaila Spiru Haret University, Romania	Marc Fetscherin Rollins College, USA	Loredana Bosca Spiru Haret University, Romania
	Liu Chen Beijing Foreign Studies University, China	Ilie Pinteau Spiru Haret University, Romania
Mahdi Moharrampour Islamic Azad University buinzahra Branch, Qazvin, Iran	Nimita Khanna Director, Isara Institute of Management, New Delhi	Govind P. Shinde Bharati Vidyapeeth School of Distance Education Center, Navi Mumbai
Titus Pop PhD, Partium Christian University, Oradea, Romania	Salve R. N. Department of Sociology, Shivaji University, Kolhapur	Sonal Singh Vikram University, Ujjain
J. K. VIJAYAKUMAR King Abdullah University of Science & Technology, Saudi Arabia.	P. Malyadri Government Degree College, Tandur, A.P.	Jayashree Patil-Dake MBA Department of Badruka College Commerce and Arts Post Graduate Centre (BCCAPGC), Kachiguda, Hyderabad
George - Calin SERITAN Postdoctoral Researcher Faculty of Philosophy and Socio-Political Sciences Al. I. Cuza University, Iasi	S. D. Sindkhedkar PSGVP Mandal's Arts, Science and Commerce College, Shahada [M.S.]	Maj. Dr. S. Bakhtiar Choudhary Director, Hyderabad AP India.
REZA KAFIPOUR Shiraz University of Medical Sciences Shiraz, Iran	Anurag Misra DBS College, Kanpur	AR. SARAVANAKUMARALAGAPPA UNIVERSITY, KARAIKUDI, TN
Rajendra Shendge Director, B.C.U.D. Solapur University, Solapur	C. D. Balaji Panimalar Engineering College, Chennai	V.MAHALAKSHMI Dean, Panimalar Engineering College
	Bhavana vivek patole PhD, Elphinstone college mumbai-32	S.KANNAN Ph.D , Annamalai University
	Awadhesh Kumar Shirotriya Secretary, Play India Play (Trust), Meerut (U.P.)	Kanwar Dinesh Singh Dept.English, Government Postgraduate College , solan

More.....

स्वामी रामानंद तीर्थ यांचे कार्य

प्रा.तळणीकर एस. जी.

सहा.प्राध्यापक व विभाग प्रमुख, राज्यशास्त्र विभाग,तोष्णीवाल कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, सेनगांव .

सारांश :

निजामाच्या हैद्राबाद संस्थानातील जनतेचे मुक्तीदाते म्हणून स्वामी रामानंद तीर्थ महाराष्ट्राला ज्ञात आहेत. स्वामीजींच्या कार्याचे मोजमाप करणे अवघड आहे. परंतू त्यांच्या जीवनकार्याची काही वैशिष्टे लक्षात घेतली तर आजच्या सामाजिक व राजकीय परिस्थितीच्या संदर्भात स्वामीजींचे कार्य उपयुक्त ठरू शकते असे आपल्या सहज लक्षात येते, स्वामीजींचे पूर्ण नांव व्यंकटेश भगवानराव खेडगीकर त्यांचा जन्म 3 आक्टोंबर 1903 रोजी सिंदगी जिल्हा विजापूर कर्नाटक येथे झाला. सिंदगी-गाणगापूरच्या प्राथमिक शिक्षणानंतर ते पूढील शिक्षणासाठी सोलापूरच्या सरकारी नॉर्थकोट हायस्कूलमध्ये दाखल झाले. सोलापूरला लोकमान्य टिळकांच्या भाषणांनी व महात्मा गांधीजींच्या दर्शनाने त्यांना देशसेवेची आणि स्वातंत्र्य लढयाची प्रेरणा मिळाली.

प्रस्तावना :-

01 ऑगस्ट 1920 रोजी झालेल्या टिळकांच्या मृत्यूचे त्यांना अपार दुःख झाले. त्याच दिवशी त्यांनी आजन्म अविवाहित राहून देशसेवा करण्याची शपथ घेतली. सोलापूर रेल्वेस्टेशन वर घडून आलेल्या गांधीजींच्या दर्शनाने आणि आशिर्वादाने ते भारावून गेले. मॅट्रीकची परीक्षा जवळ आलेली असताना देखील त्यांनी सरकारी शाळेवर बहिस्कार टाकून शिक्षण सोडले आणि जाणीवपूर्वक राष्ट्रीय शैक्षणिक संस्थेमधूनच शिक्षण पूर्ण करण्याचा निर्धार केला. 1921 साली पुण्याच्या राष्ट्रीय विद्यापीठाची मॅट्रीकची परीक्षा पास झाल्यावर त्यांनी उच्च शिक्षणासाठी अमळनेरच्या राष्ट्रीय महाविद्यालयात प्रवेश घेतला. इंटर नंतर ते पुण्याला गेले आणि टिळक राष्ट्रीय विद्यापीठाची पदवी परीक्षा प्रथम श्रेणीत सर्वप्रथम येवून प्राप्त केली. पदव्युत्तर परीक्षा 'लोकशाहीचा विकास' या राज्यशास्त्रीय विषयावर प्रबंध लिहून उत्तीर्ण झाले.

सन 1926 ला मुंबईच्या कामगार-संघटन क्षेत्रात प्रवेश करून स्वामीजी तत्कालीन प्रसिध्द कामगार नेते ना. म. जोशी यांचे स्वीय सहाय्यक बनले. या कार्यासाठी त्यांना दिल्लीला जावून रहावे लागले. त्यांची वयाची पंचवीस वर्षे देखील पूर्ण झालेली नव्हती याच काळात त्यांना अर्धांग वायूच्या आजाराने ग्रासले. उपचारासाठी त्यांना जवळ जवळ अठरा महिने विविध रुग्णालयात उपचार घ्यावा लागला. या जीवघेण्या आजारातून ते सावरले. तेव्हाच हिप्परग्याचे देशमुख बंधू त्यांच्या भेटीला आले. त्यांनी स्वामीजींना इंग्रजी शिकविण्यासाठी आपल्या राष्ट्रीय विद्यालयात नेले अशा रितीने स्वामीजींचा 1929 साली हैद्राबाद संस्थानात प्रवेश झाला. संपूर्ण गुलामगिरीत जखडलेल्या तेव्हांच्या भारतातील हैद्राबाद हे सर्वात मोठे संस्थान या संस्थानात मराठी भाषिक मराठवाडयांचे तेव्हाचे पाच जिल्हे, तेलगू भाषिक तेलंगाणाचे आठ जिल्हे, आणि कन्नड भाषिक कर्नाटकचे तीन असे एकूण सोळा जिल्हे एक कोटी चौसष्ट लाख लोकवस्ती, सव्वादोनशे वर्षांपासून वंशपरंपरागत पध्दतीने चालत आलेली आसपुशाही घराण्याची सात पिढयांची अनिर्बंध सरंजामशाही, हुकूमशाही, राजसत्ता, सातवा निझाम मीर उस्मान अलीखॉ हा तेव्हा हैद्राबाद संस्थानचा राजा होता.

सदरील कालावधीत उर्वरीत भारतात ब्रिटीशांच्या विरोधात महात्मा गांधीजींच्या नेतृत्वाखाली परकीय इंग्रजी

सत्तेच्या विरुद्ध प्रखर आंदोलन चालू झाले होते. या आंदोलनाचा शिरकाव आपल्या राज्यात होवू नये यांची काळजी धूर्त निझाम घेत होता. जनतेला कुठल्याच प्रकारचे स्वातंत्र्य नव्हते जनता गुलामगिरीत खितपत पडली होती. अशा परिस्थितीत हिपरग्याच्या शाळेत केवळ पोटाला भाकर आणि अंगाला कापड यावरच उच्च विभूषित तरुण स्वामीजी यांनी शिक्षकी पेशा अंगिकारला होता. याच काळात उत्तरेतील स्वामी रामतीर्थ संप्रदायाकडे ते आकृष्ट झाले. रामतीर्थानंतर सर्वाधिकारी बनलेल्या नारायण स्वामींशी त्यांनी संपर्क साधला 14 जानेवारी 1952 रोजी नारायण स्वामी स्वतः हिपरग्याला उपस्थित झाले त्यांनी स्वामीजींना विधीपूर्वक सन्यास शिक्षा दिली. तेव्हापासून ते स्वामी रामानंद तीर्थ बनले.

हिपरग्याच्या शाळेत शिक्षक म्हणून कार्य करतांना त्यांना विद्यार्थ्यांचे अलोट उत्कट प्रेम मिळाले तसेच विद्यार्थ्यांच्या पालका सोबत देखील जीवाभावाचे संबंध निर्माण झाले. सन 1935 साली स्वामीजींनी आपल्या अनेक सहकारी शिक्षकांसह हिपरग्याची शाळा सोडली आणि आंबाजोगाई येथे आले. योगेश्वरी नूतन माध्यमिक विद्यालयाची स्थापना करून त्यांनी प्रयत्नपूर्वक त्याला सरकारी मान्यता मिळवली. हैद्राबाद मुक्तीसंग्राम गतीमान करण्यासाठी युवकांचा सहभाग त्यांना इथेच प्राप्त झाला.

निझामाच्या राज्यात काँग्रेस हा शब्द देखील उच्चारता येत नव्हता. तेव्हा तिन्ही भागातील लोकांनी सांस्कृतिक कार्याचा बहाणा करीत महाराष्ट्र परिषद, आंध्र परिषद आणि कर्नाटक परिषद अशा निरनिराळ्या प्रादेशिक संघटना निर्माण केल्या, मराठवाड्यात महाराष्ट्र परिषदेचे पहिले अधिवेशन सन 1936 साली परतूर येथे झाले. स्वामीजी आणि त्यांच्या शिक्षक सहकाऱ्यांनी या अधिवेशनात सक्रिय सहभाग घेतला. सन 1938 साली महाराष्ट्र परिषदेचे दुसरे अधिवेशन लातूरला झाले. सर्वांच्या आग्रहाखातर स्वामीजींनी शाळोचे मुख्यध्यापक पद सोडून महाराष्ट्र परिषदेचे सरचिटणीसपद स्विकारले. या कार्यासाठी स्वामीजी आंबेजोगाई येथून थेट हैद्राबादला गेले.

हैद्राबादला असतांना स्वामीजींनी सर्व परिसर पिंजून काढला तिन्ही भाषिक लोकांच्या भेटीगाठी घेवून विचार विनिमय केला. हैद्राबाद स्टेट काँग्रेसवरील बंदी विरुद्ध सत्याग्रह पुकारला. त्यांना अटक झाली. निझाम सरकारने अनेकांना तुरुंगात टाकले. महात्मा गांधीजींच्या सत्याने काँग्रेसने सत्याग्रह आंदोलन मागे घेतले. सन 1938 साली स्वातंत्र्यासाठी प्रखर संघर्षाला सुरुवात झाली. सन 1940 साली महात्मा गांधीजींकडून सत्याग्रहाला पुन्हा परवानगी मिळाली. गांधीजींनी सत्याग्रही म्हणून स्वामीजींची निवड केली. स्वामीजींना निझाम सरकारने दुसऱ्यांदा तुरुंगात टाकले. सन 1942 च्या चले जाव आंदोलनात देखील स्वामीजींनी सक्रीय सहभाग नोंदविला. सन 1946 च्या जूलै महिन्यात हैद्राबाद स्टेट काँग्रेस वरील बंदी निझाम सरकारने मागे घेतली. स्वातंत्र्य आंदोलन गतिमान झाले. दिनांक 16,17,18 जून 1947 ला हैद्राबाद स्टेट काँग्रेसचे पहिले विराट अधिवेशन स्वामीजींच्या अध्यक्षतेखाली झाले. आपल्या धारदार भाषणातून स्वामीजींनी स्वतंत्र भारतीय संघराज्यात निझामाने बिनशर्त सामील होण्याचे आव्हान केले आणि जनतेला त्यासाठी प्राणपणाने लढण्याचे आवाहन केले.

दिनांक 15 ऑगस्ट 1947 रोजी भारत इंग्रजाकडून स्वतंत्र झाला. परंतु निझाम भारतात सामील होत नव्हता तो वेगळ्या हैद्राबाद राजसत्तेची स्वप्ने पाहू लागला. स्वामीजींना त्यांनी तुरुंगात टाकले. निझामाची रजाकार संघटना जनतेवर अत्याचार करत होती. अनेकांना त्यांनी तुरुंगात टाकले शेवटी भारत सरकारला हैद्राबाद संस्थान भारतीय संघराज्यात सामील करवून घेण्यासाठी पोलीस अॅक्शन घ्यावी लागली दि. 13 सप्टेंबर 1948 ला भारतीय सैन्य हैद्राबाद संस्थानात घुसले. दि. 17 सप्टेंबर 1948 रोजी निझामाने शरणागती पत्कारली. हैद्राबाद संस्थान भारतीय संघराज्यात विलीन झाले व स्वामीजी विजयी झाले.

स्वातंत्र्य प्राप्ती नंतर तेलंगणा भागात हिंसाचार उसळला कम्युनिस्टांचे उग्र भूमी आंदोलन सुरू झाले. सन 1951 मध्ये भूदान यज्ञ स्वामीजींनी विनोबांच्या सोबत सुरू केला. स्वामीजी विनोबांची साथ देत शेवटपर्यंत आंदोलणात सक्रीय राहिले. स्वतंत्र झाल्यावर हैद्राबादचा कुळ कायदा पास करवून घेण्यात त्यांनी महत्वाची भूमिका बजावली.

सन 1952 मध्ये गुलबर्गा तर 1956 मध्ये औरंगाबाद लोकसभा मतदार संघातून स्वामीजी काँग्रेस पक्षाचे खासदार म्हणून निवडून आले. आपल्या विचारांची व इंग्रजी भाषणांची चांगली छाप त्यांनी लोकसभेत पाडली स्वामीजींनी भाषावर प्रांत रचनेचा नेहरूंच्या रागलोभाची पर्वा न करता पुरस्कार केला. स्वामीजींचा मुळ पिंड शिक्षकाचा होता त्यामुळे शेवटपर्यंत ते शिक्षण क्षेत्राकडे लक्ष देत राहिले. पिपल्स कॉलेज, नांदेड 1950, योगेश्वरी महाविद्यालय, आंबेजोगाई 1956, पुरणमल टेक्निकल कॉलेज लातूर 1955 या शिक्षण संस्था त्यांनी जनतेच्या सहयोगातून काढल्या. सन 1958 साली औरंगाबाद येथे मराठवाड्याचे पहिले विद्यापीठ स्थापन करण्यात त्यांचा मोलाचा वाटा होता. हैद्राबाद खादी समिती, मराठवाडा खादी ग्रामोद्योग समितीची निर्मिती त्यांनीच केली. राजकारण सोडल्यानंतर स्वामीजी अध्यात्मिक साधनेसाठी आध्यात्मिक पुर्व गोदावरी जिल्ह्यातील शांती आश्रमात गेले तेथेच त्यांची तब्यत बिघडली, हैद्राबादला आणून त्यांना इस्पितळात दाखल करण्यात आले. इ.स.न 1962 रोजी दुपारी साडेतीन वाजता त्यांची प्राणज्योत मालवली व एक तेजस्वी पर्व संपले.

Publish Research Article

International Level Multidisciplinary Research Journal For All Subjects

Dear Sir/Mam,

We invite unpublished Research Paper, Summary of Research Project, Theses, Books and Books Review for publication, you will be pleased to know that our journals are

Associated and Indexed, India

- ★ Directory Of Research Journal Indexing
- ★ International Scientific Journal Consortium Scientific
- ★ OPEN J-GATE

Associated and Indexed, USA

- DOAJ
- EBSCO
- Crossref DOI
- Index Copernicus
- Publication Index
- Academic Journal Database
- Contemporary Research Index
- Academic Paper Database
- Digital Journals Database
- Current Index to Scholarly Journals
- Elite Scientific Journal Archive
- Directory Of Academic Resources
- Scholar Journal Index
- Recent Science Index
- Scientific Resources Database

Review Of Research Journal
258/34 Raviwar Peth Solapur-
413005, Maharashtra
Contact-9595359435

E-Mail-ayisrj@yahoo.in/ayisrj2011@gmail.com